

PUOLUEEN KOLMESTA PÄÄTUNNUKSESTA TALONPOIKAISKYSYMYKSESSÄ

Vastaus Jan-skille

Kirjeenne sain tietysti aikanaan. Vastaan hieman myöhästyen, mitä pyydän anteeksi.

1) Lenin sanoo, että „jokaisen vallankumouksen tärkein kysymys on kysymys valtiovallasta“ (kts. XXI osa, s. 142). Minkä luokan tai minkä luokkien käsiin valta on keskitetty; mikä luokka tai mitkä luokat on kukistettava, minkä luokan tai minkäläisten luokkien on otettava käsiinsä valta, — se on „jokaisen vallankumouksen tärkein kysymys“.

Puolueen strategia päätunnuksia, jotka pysyvät voimassa koko ajan vallankumouksen jossakin vaiheessa, ei voida sanoa päätunnuksiksi, elleivät ne nojautu kokonaan ja täydellisesti tähän Leninin perusteisiin.

Päätunnukset voivat olla oikeat vain siinä tapauksessa, jos ne rakentuvat luokkavoimien marxilaisen analyysin pohjalle, jos ne hahmottelevat oikean kaavion vallankumouksellisten voimien sijoitukselle luokkataistelurintamalla, jos ne helpottavat joukkojen viemistä taistelurintamalle vallankumouksen voiton puolesta, taistelurintamalle vallan valtaamiseksi uuden luokan käsiin, jos ne helpottavat puoluetta muodostamaan laajoista kansanjoukoista sankan ja voimak-

kaan poliittisen armeijan, joka on välttämätön tämän tehtävän täyttämiseksi.

Vallankumouksen jonkin vaiheen aikana voi sattua tappioita ja perääntymisiä, vastoinkäymisiä ja joitakin taktillisia virheitä, mutta se ei vielä merkitse, että strateginen päätunnus on väärä. Niinpä esimerkiksi päätunnus vallankumouksemme ensimmäisessä vaiheessa — „yhdessä koko talonpoikaiston kanssa tsaaria ja tilanherroja vastaan, neutralisoiden porvariston, porvarillis-demokraattisen vallankumouksen voiton puolesta“ — oli aivan oikea, vaikkakin vuoden 1905 vallankumous kärsi tappion.

Ei siis saa sekoittaa kysymystä puolueen päätunnuksesta kysymykseen vallankumouksen menestyksistä tai vastoinkäymisistä jollakin sen kehityksasteella.

Voi sattua, että vallankumouksen kulussa puolueen päätunnus on jo johtanut vanhojen luokkien tai vanhan luokan vallan kukistamiseen, mutta monet tästä tunnuksesta johtuvat vallankumouksen oleelliset vaatimukset eivät ole toteutuneet tai niiden toteuttaminen on pitkistynyt kokonaiseksi ajanjaksoksi, tai niiden toteuttamiseksi tarvitaan uusi vallankumous, mutta se ei vielä merkitse, että päätunnus on väärä. Niinpä esimerkiksi vuoden 1917 Helmi-kuun vallankumous kukisti tsarismia ja tilanherroja, mutta ei johtanut tilanherrojen maiden pakko-
luovutukseen j.n.e., mutta se ei vielä merkitse, että päätunnuksemme vallankumouksen ensi vaiheessa olisi ollut väärä.

Tahi edelleen: Lokakuun vallankumous toteutti porvariston kukistamisen ja vallan siirtämisen pro-

letariaatin käsiin, mutta ei heti johtanut: a) yleensä porvarillisen vallankumouksen viemiseen loppuun saakka, eikä b) myöskään maaseudun kulakiston eristämiseen, vaan pitkisti tämän työn määräytyksi ajanjaksoksi, mutta se ei vielä merkitse, että päätunnuksemme vallankumouksen toisessa vaiheessa — „yhdessä köyhimmän talonpoikaiston kanssa kapitalismia vastaan kaupungissa ja maaseudulla, neutralisoiden keskitalonpoikaiston, proletariaatin vallan puolesta“ — olisi ollut väärä.

Ei saa siis sekoittaa kysymystä puolueen päätunnuksesta kysymykseen joidenkin tästä tunnuksesta johtuvien vaatimusten toteuttamisen määräajasta ja muodoista.

Siksi ei puolueemme strategisia tunnuksia saa arvioida vallankumouksellisen liikkeen tilapäisten menestysten tai tappioiden kannalta jollakin kaudella, vielä vähemmän joidenkin näistä tunnuksista johtuvien vaatimusten toteuttamisen määräaikojen tai muotojen kannalta. Puolueen strategisia tunnuksia voidaan arvioida vain luokkavoimien marxilaisen analyysin ja vallankumouksen voimien oikean sijoituksen kannalta taistelurintamalla vallankumouksen voiton puolesta, vallan keskittämisen puolesta uuden luokan käsiin.

Teidän virheenne on siinä, että Te olette kiertänyt tämän mitä tärkeimmän metodologisen kysymyksen tai ette ole sitä käsittänyt.

2) Te kirjoitatte kirjeessänne:

„Onko oikea se väite, että me kuljimme liitossa koko talonpoikaiston kanssa vain Lokakuuhun asti? Ei, ei ole oikea. Tunnus „liitto koko talonpoikaiston kanssa“ piti paikkansa ennen

Lokakuuta, Lokakuun hetkellä ja ensi kaudella Lokakuun jälkeen, koska koko talonpoikaiston etujen mukaista oli porvarillisen vallankumouksen suorittaminen loppuun saakka“.

Siis tämän lainauksen mukaan puolueen strateginen tunnus vallankumouksen ensimmäisessä vaiheessa (1905 — helmikuu 1917), jolloin oli kysymys tsaarin ja tilanherrojen vallan kukistamisesta sekä proletariaatin ja talonpoikaiston diktatuurin pystyttämisestä, ei eronnut strategisesta tunnuksesta vallankumouksen toisessa vaiheessa (helmikuu 1917 — lokakuu 1917), jolloin oli kysymys porvariston vallan kukistamisesta ja proletariaatin diktatuurin pystyttämisestä.

Te siis kiellätte peruserotuksen porvarillis-demokraattisen vallankumouksen ja proletaaris-socialistisen vallankumouksen välillä. Ja tämän virheen Te teette siksi, ettette nähtävästi halua käsittää sitä yksinkertaista seikkaa, että strategisen tunnuksen pääaihe on kysymys vallasta vallankumouksen kyseessäolevassa vaiheessa, kysymys siitä, mikä luokka syöstään vallasta ja minkä luokan käsiin valta siirtyy. Tuskinpa tarvitsee todistella, että Te olette tässä perinpohjin väärässä.

Te sanotte, että Lokakuun hetkellä ja ensi kaudella Lokakuun jälkeen me toteutimme tunnusta „liitto koko talonpoikaiston kanssa“, koska koko talonpoikaiston etujen mukaista oli porvarillisen vallankumouksen vieminen loppuun saakka. Mutta kuka Teille on sanonut, että Lokakuun vallanotto ja Lokakuun vallankumous ei ollut mitään muuta kuin porvarillisen vallankumouksen viemistä loppuun saakka tai että se asetti sen perustehtäväkseen?

Mistä Te olette saanut sen päähänne? Voidaanko porvariston vallan kukistaminen ja proletariaatin diktatuurin pystyttäminen sovittaa porvarillisen vallankumouksen puitteisiin? Eikö proletariaatin diktatuurin valtaaminen ole menemistä porvarillisen vallankumouksen puitteiden ulkopuolelle?

Miten voidaan väittää, että kulakit (hehän ovat myöskin talonpoikia) saattoivat kannattaa porvariston kukistamista ja vallan siirtymistä proletariaatille?

Miten voidaan kieltää, että asetus maan kansallistamisesta, maan yksityisomistuksen lakkauttamisesta, maan myynnin ja oston kieltämisestä j.n.e. siitä huolimatta, että sitä ei voida pitää sosialistisena asetuksena, toteutettiin meillä taistelussa kulakistoa vastaan eikä liitossa sen kanssa?

Miten voidaan väittää, että kulakit (jotka myöskin ovat talonpoikia) saattoivat kannattaa Neuvostovallan asetuksia tehtaiden, rautateiden, pankkien y.m. pakkoluovutuksesta tai proletariaatin tunnusta imperialistisen sodan muuttamisesta kansalaisdaksi?

Miten voidaan väittää, että **perusseikkana** Lokakuun vallankumouksessa eivät ole nämä ja muut samantyyppiset toimenpiteet, ei porvariston kukistaminen eikä proletariaatin diktatuurin pystyttäminen, vaan porvarillisen vallankumouksen vieminen loppuun asti?

Kiistatonta on, että eräs Lokakuun vallankumouksen tärkeimmistä tehtävistä oli porvarillisen vallankumouksen vieminen loppuun saakka, että ilman Lokakuun vallankumousta se ei olisi voinut tulla viedyksi loppuun saakka, samoin kuin sekin, että

Lokakuun vallankumous itsekään ei olisi voinut tulla lujitetuksi ilman porvarillisen vallankumouksen viemistä loppuun saakka, ja että sikäli kuin Lokakuun vallankumous vei porvarillista vallankumousta loppuun, se tuli saamaan kaikkien talonpoikien kannatuksen. Kaikki se on kiistatonta. Mutta voidaanko tällä perusteella väittää, että porvarillisen vallankumouksen vieminen loppuun saakka ei ollut Lokakuun vallankumouksen kulussa **johdannaisilmiö**, vaan sen **olemus** eli sen päätarkoitus? Minne on Teiltä joutunut Lokakuun vallankumouksen tärkein tarkoitus — porvariston vallan kukistaminen, proletariaatin diktatuurin pystyttäminen, imperialistisen sodan muuttaminen kansalaissodaksi, kapitalistien pakkoluovutus j.n.e.?

Ja kun strategisen tunnuksen tärkeimpänä aiheena on jokaisen vallankumouksen peruskysymys, s.o. kysymys vallan siirtymisestä toisen luokan käsistä toisen luokan käsiin, niin eikö silloin ole selvää, että kysymystä porvarillisen vallankumouksen viemisestä proletaarisen vallan toimesta loppuun saakka ei saa sekoittaa kysymykseen porvariston kukistamisesta ja tämän proletaarisen vallan valloittamisesta, s.o. kysymykseen, joka on strategisen tunnuksen tärkein aihe vallankumouksen toisessa vaiheessa.

Proletariaatin diktatuurin eräs suurimpia saavutuksia on se, että se vei porvarillisen vallankumouksen loppuun saakka ja lakaisi kokonaan pois keski-aikaisuuden loan. Maaseudulla on tällä seikalla ollut kaikkein tärkein ja todella ratkaiseva merkitys. Ilman sitä ei olisi voitu toteuttaa talonpoikaissotien yhdistämistä proletaariseen vallankumoukseen, mistä Marx

puhui jo viime vuosisadan toisella puoliskolla⁵¹. Ilman sitä ei olisi voitu lujittaa itse proletaarista vallankumousta.

Tämän yhteydessä täytyy ottaa huomioon seuraava tärkeä seikka. Porvarillisen vallankumouksen vieminen loppuun ei ole kerralla suoritettava teko. Todellisuudessa se pitkistyi kokonaiseksi ajanjaksoksi, ottaen osia ei vain vuodesta 1918, kuten Te kirjeesänne väitätte, vaan myöskin osia vuodesta 1919 (Volganvarsi — Urali) sekä vuosista 1919—1920 (Ukraina). Tarkoitin Koltshakin ja Denikinin hyökkäystä, jolloin koko talonpoikaistoa uhkasi tilanherrojen vallan palauttamisen vaara ja jolloin talonpoikaiston, nimenomaan kokonaisuutena, oli pakko liittyä Neuvostovallan ympärille turvatakseen porvarillisen vallankumouksen viemisen loppuun saakka ja säilyttääkseen itselleen tämän vallankumouksen hedelmät. Tämä elävän elämän prosessien mutkikkuus ja moninaisuus, tämä proletariaatin diktatuurin välittömästi sosialististen tehtävien „kummallinen“ yhteenpunoutuminen porvarillisen vallankumouksen loppuunsaattamisen kanssa on aina pidettävä silmällä edessä, jotta voitaisiin oikein ymmärtää sekä esittämämme lainaukset Leninin teoksista että puolueen tunnusten toteuttamisen mekaniikka.

Voidaanko sanoa, että tämä yhteenpunoutuminen on osoituksena siitä, että puolueen tunnus vallankumouksen toisessa vaiheessa oli väärä, että tämä tunnus ei eroa vallankumouksen ensimmäisen vaiheen tunnuksesta. Ei, ei voida sanoa. Päinvastoin, tämä yhteenpunoutuminen vain vahvistaa oikeaksi puolueen tunnuksen vallankumouksen toisessa vaiheessa:

yhdessä köyhimmän talonpoikaiston kanssa kapitalistista porvaristoa vastaan kaupungissa ja maaseudulla, proletariaatin vallan puolesta j.n.e. Miksi? Siksi, että porvarillisen vallankumouksen viemiseksi loppuun saakka täytyi ensin kukistaa Lokakuussa porvariston valta ja pystyttää proletariaatin valta, koska vain sellainen valta kykenee viemään loppuun saakka porvarillisen vallankumouksen. Mutta sitä varten, jotta Lokakuussa saatettiin pystyttää proletariaatin valta, täytyi valmistaa ja järjestää Lokakuuhun mennessä tätä tehtävää vastaava poliittinen armeija, joka kykeni kukistamaan porvariston, kykeni pystyttämään proletariaatin vallan, eikä tällöin tarvitse todistella sitä, että sellaisen poliittisen armeijan me saatoimme valmistaa ja järjestää vain tunnuksella: proletariaatin liitto köyhimmän talonpoikaiston kanssa porvaristoa vastaan, proletariaatin diktatuurin puolesta.

On selvää, että ilman sellaista strategista tunnusta, jota toteutettiin huhtikuusta 1917 lokakuuhun 1917, ei meillä olisi voinut olla sellaista poliittista armeijaa, emme siis olisi voineet voittaa Lokakuussa, emme olisi kukistaneet porvariston valtaa emmekä siis olisi voineet viedä porvarillista vallankumousta loppuun saakka.

Juuri siksi ei porvarillisen vallankumouksen viemistä loppuun saakka saa asettaa vastakohtaksi vallankumouksen toisen vaiheen strategiselle tunnukselle, jonka tehtävänä on turvata proletariaatille vallan valtaaminen.

On vain yksi keino välttää kaikki nämä „ristiriidat“ — se, että myönnetään peruserotus vallanku-

mouksen ensimmäisen vaiheen (porvarillis-demokraattinen vallankumous) strategisen tunnuksen ja vallankumouksen toisen vaiheen (proletaarinen vallankumous) strategisen tunnuksen välillä, myönnetään, että vallankumouksen ensimmäisen vaiheen aikana me kuljimme yhdessä **koko** talonpoikaiston kanssa porvarillis-demokraattisen vallankumouksen puolesta, mutta vallankumouksen toisen vaiheen aikana kuljimme yhdessä **köyhimmän** talonpoikaiston kanssa pääoman valtaa vastaan proletaarisen vallankumouksen puolesta.

Ja se on myönnettävä, sillä siihen meitä velvoittaa vallankumouksen ensimmäisen ja toisen vaiheen luokkavoimien analyysi. Päinvastaisessa tapauksessa ei voitaisi selittää sitä tosiasiaa, että vuoden 1917 helmikuuhun asti me toimimme proletariaatin ja **talonpoikaiston** vallankumouksellisdemokraattisen diktatuurin tunnuksella, mutta vuoden 1917 helmikuun jälkeen tämä tunnus vaihdettiin proletariaatin ja **köyhimmän** talonpoikaiston **socialistisen** diktatuurin tunnukseen.

Myöntäkää, että tätä toisen tunnuksen vaihtamista toiseen tunnukseen maalisi—huhtikuussa 1917 ei Teidän kaaviotanne seuraten voida selittää.

Tästä puolueen kahden strategisen tunnuksen peruseroavaisuudesta Lenin mainitsi jo kirjasessaan „Socialidemokratian kaksi taktiikkaa demokraattisessa vallankumouksessa“. Hän määritteli seuraavasti puolueen tunnuksen porvarillis-demokraattista vallankumousta valmisteltaessa:

„Proletariaatin täytyy viedä loppuun asti demokraattinen vallankumous yhdistäen mukaansa talonpoikaiston joukon, mur-

taakseen väkivalloin itsevaltiuden vastarinnan ja tehdäkseen tehottomaksi porvariston horjuvaisuuden“ (kts. VIII osa, s. 96).

Toisin sanoen: koko talonpoikaiston kanssa itsevaltiutta vastaan, neutralisoiden porvariston, — demokraattisen vallankumouksen puolesta.

Mitä tulee puolueen tunnukseen sosialistisen vallankumouksen valmistelun kaudella, niin hän määritteli sen seuraavasti:

„Proletariaatin täytyy suorittaa sosialistinen vallankumous yhdistäen mukaansa väestön puoliproletaaristen ainesten joukon, murtaakseen väkivalloin porvariston vastarinnan ja tehdäkseen tehottomaksi talonpoikaiston ja pikkuporvariston horjuvaisuuden“ (kts. sama).

Toisin sanoen: yhdessä köyhimmän talonpoikaiston ja yleensä väestön puoliproletaaristen kerrosten kanssa porvaristoa vastaan neutralisoiden pikkuporvariston kaupungissa ja maaseudulla, — sosialistisen vallankumouksen puolesta.

Näin oli vuonna 1905.

Vuoden 1917 huhtikuussa Lenin, luonnehtien silloisen poliittisen tilan proletariaatin ja talonpoikaiston vallankumouksellisdemokraattisen diktatuurin yhteenpunoutumaksi porvariston realisen vallan kanssa, sanoi:

„Nykyhetken erikoisuus Venäjällä on siirtyminen vallankumouksen ensimmäisestä* vaiheesta, joka antoi vallan porvaristolle proletariaatin riittämättömän tietoisuuden ja järjestyneisyyden vuoksi — sen toiseen vaiheeseen, jonka täytyy antaa valta proletariaatin ja talonpoikaiston köyhimpien kerrosten* käsiin“ (kts. Leninin „Huhtikuun teesit“, XX osa, s. 88).

* Alleviivaus minun. J. St.

Vuoden 1917 elokuun lopulla, jolloin valmistautuminen Lokakuuhun oli käynnissä täydellä höyryllä, Lenin kirjoitti erikoisessa kirjoituksessa „Talonpojat ja työläiset“:

„Vain proletariaatti ja talonpoikaisto * voivat kukistaa monarkian — sellainen oli siihen aikaan (tarkoitetaan vuotta 1905. J. St.) meidän luokkapoliittikkamme perusmääritelmä. Ja tämä määritelmä oli oikea. Vuoden 1917 helmi- ja maaliskuu on vielä kerran sen todistanut. Vain proletariaatti, joka johtaa köyhintä talonpoikaistoa * (puoliproletaareja, kuten ohjelmasamme sanotaan), voi lopettaa sodan demokraattiseen rauhaan, parantaa sodan haavat, ryhtyä ottamaan ehdottoman välttämättömiksi käyneitä ja lykkäystä sietämättömiä askeleita sosialismiin — sellainen on meidän luokkapoliittikkamme määritelmä nyt“ (kts. XXI osa, s. 111).

Tätä ei ole käsitettävä niin, että meillä nyt olisi proletariaatin ja köyhimmän talonpoikaiston diktatuuri. Se ei tietenkään pidä paikkaansa. Me kuljimme Lokakuuhun proletariaatin ja köyhimmän talonpoikaiston diktatuurin tunnuksella ja toteutimme sen Lokakuussa muodollisesti, koska meillä oli blokki vasemmistoeserrien kanssa ja jaoimme johdon heidän kanssaan, vaikka todellisuudessa meillä jo silloin oli proletariaatin diktatuuri, koska me, bolshevikit, olimme enemmistönä. Mutta proletariaatin ja köyhimmän talonpoikaiston diktatuuri lakkasi muodollisesti vasemmistoeserrien „kapinan“⁵² jälkeen, vasemmistoeserrien kanssa solmitun blokin hajottua, jolloin johto kokonaan ja täydellisesti siirtyi yhden puolueen käsiin, meidän puolueemme käsiin, joka ei jaa eikä voi jakaa valtion johtoa toisen puolueen kanssa.

* Alleviivaus minun. J. St.

Sitä meillä juuri sanotaankin proletariaatin dikta-
tuuriksi.

Vihdoin Lenin kirjoitti vuoden 1918 marras-
kuussa, luodessaan jälkikatsauksen kuljettuun val-
lankumoustiehen:

„Niin, meidän vallankumoksemme on porvarillinen niin
kauan kuin me kuljemme yhdessä koko talonpoikaiston kanssa.
Sen me olemme tajunneet selvääkin selvemmin, sanoneet satoja
ja tuhansia kertoja vuodesta 1905 alkaen, emmekä me ole mil-
loinkaan yrittäneet hypätä tämän historiallisen prosessin välttä-
mättömän asteen yli tai poistaa sitä asetuksilla... Mutta vuonna
1917, huhtikuusta alkaen, kauan ennen Lokakuun vallanku-
mousta, ennen vallan ottamista käsiimme *, me sanoimme avoi-
mesti ja selitimme kansalle: vallankumous ei voi nyt tähän
pysähtyä, sillä maa on mennyt eteenpäin, kapitalismi on astu-
nut eteenpäin, kurjistuminen on päässyt ennenkuulumattomaan
mittaan, mikä vaatii (tahtooko sitä joku tai ei), vaatii ottamaan
askeleita eteenpäin, sosialismin. Sillä muuten ei voida mennä
eteenpäin, pelastaa sodan raatelemaa maata, muuten ei voida
lieventää työtätekevien ja riistettyjen kärsimyksiä. Kävi juuri
niin kuin me sanoimme. Vallankumouksen kulku on vahvistanut
ajatuksemme oikeaksi. Ensin yhdessä „koko“ talonpoikaiston
kanssa monarkiaa vastaan, tilanherroja vastaan, keskiaikaisuutta
vastaan (ja sikäli vallankumous pysyy porvarillisena, por-
varillis-demokraattisena). Sitten yhdessä köyhimmän talonpoi-
kaiston kanssa, yhdessä puoliproletariaatin kanssa, yhdessä
kaikkien riistettyjen kanssa kapitalismia vastaan, siis myöskin
maalaispohattoja, kulakkeja, keinottelijoita vastaan *, ja sikäli
vallankumous tulee sosialistiseksi“ (kts. XXIII osa, s. 390—391).

Kuten näette, Lenin korosti alituisesti koko sen
erotuksen syvyyttä, mikä on porvarillis-demokraatti-
sen vallankumouksen valmistelun kaudella esitetyn

* Alleiviivaus minun. J. St.

ensimmäisen strategisen tunnuksen ja Lokakuun valmistelun kaudella esitetyn toisen strategisen tunnuksen välillä. Ensimmäisessä tapauksessa tunnus: **koko talonpoikaiston** kanssa itsevaltiutta vastaan, jälkimmäisessä tapauksessa tunnus: **köyhimmän talonpoikaiston** kanssa porvaristoa vastaan.

Se tosiasia, että porvarillisen vallankumouksen vieminen loppuun pitkistyi kokonaiseksi ajanjaksoksi Lokakuun jälkeen ja että sikäli kuin me veimme porvarillista vallankumousta loppuun, „koko“ talonpoikaisto ei voinut olla olematta meille myötätuntoista, — tämä tosiasia, kuten jo ylempänä mainitsin, ei rahtuistakaan horjuta sitä perusseikkaa, että Lokakuuhun me kuljimme ja Lokakuussa voitimme yhdessä **köyhimmän talonpoikaiston** kanssa, että me kukistimme porvariston vallan ja pystytimme proletariaatin diktatuurin (jonka eräänä tehtävänä oli porvarillisen vallankumouksen loppuunvieminen) yhdessä **köyhimmän talonpoikaiston** kanssa kulakiston (myöskin talonpoikia) tehdessä vastarintaa ja keskitalonpoikaiston horjuessa.

Lienee selvä.

3) Te kirjoitatte kirjeessänne edelleen:

„Onko oikea se väite, että „me tulimme Lokakuuhun tunnuksin: liitto maalaisköyhälistön kanssa neutralisoiden keskitalonpojan“? Ei, se ei ole oikea. Jo ylempänä esitetyistä syistä ja Leninin teoksista lainatuista otteista näkyy, että tämä tunnus saattoi syntyä vasta silloin, kun „luokkajako talonpoikaiston keskuudessa kypsyi“ (Lenin), s.o. „vuoden 1918 kesällä ja syksyllä“.

Tämän lainauksen mukaan ei puolue ole ryhtynyt neutralisoimaan keskitalonpoikaa Lokakuun valmistele-

lun kaudella eikä Lokakuun aikana, vaan Lokakuun jälkeen ja varsinkin vuoden 1918 jälkeen, köyhälistökomiteain jälkeen. Se on aivan väärin.

Päinvastoin, keskitalonpojan neutralisoinnin politiikka ei alkanut, vaan päättyi köyhälistökomiteain jälkeen, vuoden 1918 jälkeen. Keskitalonpojan neutralisoinnin politiikka lopetettiin (eikä siihen ryhdytty) käytännöllisessä toiminnassamme nimenomaan vuoden 1918 jälkeen. Juuri vuoden 1918 jälkeen, vuoden 1919 maaliskuussa Lenin lausui avatessaan VIII puoluekokouksemme:

„Menneen ajan sosialismin parhaat edustajat,—kun he vielä luottivat vallankumoukseen ja palvelivat sitä teoreettisesti sekä aatteellisesti,—puhuivat talonpoikaiston neutralisoinnista, s. o. siitä, että keskitalonpoikaistosta on tehtävä puolueeton yhteiskuntakerros, joka, ellei se aktiivisesti auttaisikaan proletariaatin vallankumousta, ei ainakaan olisi sen tiellä, ei menisi vihollistemme puolelle. Tämä abstraktinen, teoreettinen tehtävän asetus on meille täysin selvä. Mutta se on riittämätön *. Me olemme tulleet sellaiseen vaiheeseen sosialistisessa rakennustyössä *, jolloin on laadittava konkreettisesti, yksityiskohtaisesti, maaseututyön kokemuksen pohjalla tarkistetut perussäännöt ja ohjeet, joita meidän täytyy pitää johtonamme, jotta keskitalonpoikaan nähden pääsisimme lujan liiton pohjalle (kts. XXIV osa, s. 114).

Kuten näette, tämä on jotakin aivan päinvastaista sille, mistä Te puhutte kirjeessänne, ja Te käännätte tässä meidän todellisen puoluekäytäntömme ylösalaisin, sekoittaen neutralisoinnin alun sen lopun kanssa.

Keskitalonpoika vaikeroi ja horjui vallankumouksen ja vastavallankumouksen välillä, kunnes porvaristo

* Alleviivaus minun. J. St.

tuli kukistetuksi, niin kauan kuin Neuvostojen valta ei vielä ollut lujittunut, minkä vuoksi se juuri oli neutralisoitava. Keskitalonpoika alkoi kääntyä meidän puoleemme alettuaan vakuuttua siitä, että porvaristo on kukistettu „tositeolla“, että Neuvostojen valta lujittuu, että kulakista saadaan yliote, että Punainen Armeija alkaa voittaa kansalaissodan rintamalla. Juuri tällaisen murroksen jälkeen kävi mahdolliseksi puolueen kolmas strateginen tunnus, jonka Lenin esitti VIII puoluekokouksessa: **nojautuen maalaishöyhälistöön ja solmien lujan liiton keskitalonpojan kanssa— eteenpäin sosialistisen rakennustyön puolesta.**

Miten Te olette saattanut unohtaa tämän yleisesti tunnetun tosiasian?

Edelleen Teidän kirjeenne mukaan on keskitalonpojan neutralisoimisen politiikka proletaariseen vallankumoukseen **siirryttäessä ja ensimmäisinä päivinä** tämän vallankumouksen voiton jälkeen väärä ja kelpaamaton eikä sitä siksi voida hyväksyä. Se on aivan **väärin**. Asianlaita on juuri päinvastoin. Juuri porvariston valtaa kukistettaessa ja ennen proletariaatin vallan lujittumista keskitalonpoika eniten horjuu ja tekee vastarintaa. Juuri tällä kaudella onkin liitto maalaishöyhälistöön kanssa ja keskitalonpojan neutralisointi välttämätöntä.

Pitäen kiinni virheestänne Te väitätte, että kysymyksellä talonpoikaistosta on suuri merkitys ei vain meidän maallemme, vaan myöskin muille maille, „jotka enemmän tai vähemmän muistuttavat Lokakuuta edeltäneen Venäjän taloutta“. Tämä viimeainittu seikka on tietenkin totta. Mutta teeseissään agraarikysymyksestä Kommunistisen Internationalen II kon-

gressissa⁵³ proletaaristen puolueiden politiikasta keskitalonpoikaan nähden kaudella, jolloin proletariaatti valtaa vallan, Lenin sanoo seuraavaa. Määritelyään köyhimmän talonpoikaiston eli tarkemmin sanoen „työtätekevät ja riistetyt joukot maaseudulla“ erilliseksi ryhmäksi, jonka muodostavat maataloustyöläiset, puoliproletaarit eli parsellitalonpojat ja pientalonpoikaisto, sekä siirryttyään sitten kysymykseen keskitalonpoikaistosta erikoisena ryhmänä maaseudulla, Lenin sanoo:

„Keskitalonpoikaistolla“ taloudellisessa mielessä on ymmärrettävä pieniä maanviljelijöitä, jotka omistajan tahi vuokramiehen oikeudella hallitsevat myöskin pieniä maapalstoja, mutta kuitenkin sellaisia, jotka, ensiksi, kapitalismin vallitessa yleensä antavat paitsi talouden perheen niukkaa toimeentuloa myöskin mahdollisuuden jonkinlaisen ylijäämän saamiseen, mikä ainakin parhaimpina vuosina voi muuttua pääomaksi,— ja jotka, toiseksi, varsin usein (esimerkiksi yhdessä taloudessa kahta tai kolmea kohti) turvautuvat vieraan työvoiman palkkaamiseen.. Vallankumouksellinen proletariaatti ei voi asettaa tehtäväkseen,— ainakaan lähimpää tulevaisuutta eikä proletariaatin diktatuurin kauden alkua varten — tämän kerroksen vetämistä puolelleen, vaan sen täytyy rajoittua sen neutralisoimisen tehtävään, s.o. tehdä se neutraaliseksi proletariaatin ja porvariston välisessä taistelussa“* (kts. XXV osa, s. 271—272).

Miten voidaan tämän jälkeen väittää, että keskitalonpojan neutralisoimisen politiikka saattoi meillä „syntyä“ „vasta“ „vuoden 1918 kesällä ja syksyllä“, s.o. sen jälkeen, kun Neuvostojen vallan, proletariaatin vallan lujittamisessa oli saatu ratkaisevia saavutuksia?

* Alleviivaus minun. J. St.

Kuten näette, kysymys proletaaristen puolueiden strategisesta tunnuksesta sosialistiseen vallankumoukseen siirtymisen hetkellä ja proletariaatin vallan lujittamisen aikana samoin kuin myös kysymys keskitalonpojan neutralisoinnista ei ole niin yksinkertainen kuin Te kuvittelette.

4) Kaikesta edellä sanotusta näkyy, että Teidän esittämiänne lainauksia Leninin teoksista ei mitenkään voida asettaa vastakohtaksi puolueen päätunnukselle vallankumouksen toisessa vaiheessa, sillä nämä lainaukset: a) eivät puhu puolueen päätunnuksesta Lokakuun edellä, vaan porvarillisen vallankumouksen viemisestä loppuun saakka Lokakuun jälkeen, b) ne eivät kumoa tätä tunnusta, vaan todistavat sen oikeaksi.

Edellä jo mainitsin ja minun on pakko vieläkin toistaa, että puolueen strategisen tunnuksen vastakohtaksi vallankumouksen toisessa vaiheessa, ennen vallan ottamista proletariaatin käsiin, jonka tunnuksen tärkein aihe on kysymys vallasta, ei saa asettaa porvarillisen vallankumouksen loppuunsaattamisen tehtävää, jota toteutetaan sen jälkeen, kun proletariaatti on ottanut vallan käsiinsä.

5) Te puhutte toveri Molotovin tunnetusta kirjoituksesta „Pravdassa“ „Porvarillisesta vallankumouksesta maassamme“ (maaliskuun 12 pnä 1927), joka Teitä kuulemma „sysäsikin“ kääntymään puoleeni saamaan selitystä. En tiedä, miten Te luette kirjoituksia. Minäkin olen lukenut toveri Molotovin kirjoituksen ja arvelen, ettei se missään määrin ole ristiriidassa sen kanssa, mitä on sanottu minun selostuksessani XIV puoluekokouksessamme puolueen tunnuksesta talonpoikaistoon nähden⁵⁴.

Toveri Molotov ei kirjoituksessaan puhu puolueen päätunnuksesta Lokakuun kaudella, vaan siitä, että sikäli kuin puolue Lokakuun jälkeen suoritti loppuun porvarillista vallankumousta, oli sillä puolellaan kaikkien talonpoikien myötätunto. Mutta edellä jo sanoin, että tämän tosiasian toteaminen ei kiellä, vaan päinvastoin vahvistaa oikeaksi sen perustoteaman, että me olemme kukistaneet porvariston vallan ja pystytäneet proletariaatin diktatuurin yhdessä köyhimmän talonpoikaiston kanssa, neutralisoiden keskitalonpojan, kaupungin ja maaseudun porvaristoa vastaan, että ilman sitä me emme olisi voineet viedä porvarillista vallankumousta loppuun.

*„Bolshevik“ № 7-8,
huhtikuun 15 pnä 1927*